

HarperCollins

Voor het papieren boek is papier gebruikt dat onafhankelijk is gecertificeerd door FSC® om verantwoord bosbeheer te waarborgen.
Kijk voor meer informatie op www.harpercollins.co.uk/green.

HarperCollins is een imprint van Uitgeverij HarperCollins Holland, Amsterdam.

Copyright © 2026 Jette Schröder
Omslagontwerp: Caren Limpens
Omslagillustraties: © Caren Limpens / Shutterstock
Illustraties binnenwerk: © Shutterstock
Zetwerk: Mat-Zet B.V.
Druk: ScandBook UAB, Lithuania, met gebruik van 100% groene stroom

ISBN 978 94 027 2167 6
ISBN 978 94 027 7860 1 (e-book)
NUR 283
Eerste druk september 2026

HarperCollins Holland is een divisie van Harlequin Enterprises ULC.
* en ™ zijn handelsmerken die eigendom zijn van en gebruikt worden door de eigenaar van het handelsmerk en/of de licentienemer. Handelsmerken met * zijn geregistreerd bij het United States Patent & Trademark Office en/of in andere landen.

www.harpercollins.nl

Elk ongeoorloofd gebruik van deze publicatie om generatieve kunstmatige-intelligentietechnologieën (AI-technologieën) te trainen is uitdrukkelijk verboden. De exclusieve rechten van de auteur en de uitgever worden hierbij niet beperkt. HarperCollins maakt tevens gebruik van de rechten onder Artikel 4(3) van de Digital Single Market Directive 2019/79 en het uitvoeren van tekst- en datamining op deze publicatie is niet toegestaan.

Niets uit deze uitgave mag openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Het e-book is beveiligd met zichtbare en onzichtbare watermerken en mag niet worden gekopieerd en/of verspreid.

Alle in dit verhaal voorkomende personen zijn ontleend aan de fantasie van de schrijver. Elke gelijkenis met bestaande personen berust op toeval.

1. DUBBEL NIEUWS

‘Lekker op tijd,’ zegt Pien tegen Fay. Ze kijkt demonstratief op haar horloge.

‘Sorry,’ hijgt Fay, terwijl ze op het roze fauteuiltje neerploft. Haar rode haar zit in de war, en haar spoe-terige gezicht heeft een kleur. ‘Ik was met Vince bij de skatebaan. Tijd vergeten.’

‘Vooruit dan maar,’ zeg ik toegeeflijk. Ik ben allang blij dat mijn BFF er is. Ik kan niet wachten om Fay en Pien het nieuws te vertellen!

Ik doe de deur van het theehuisje dicht en knip de schemerlampjes aan. Het is pas vier uur ’s middags, maar het begint al een beetje donker te worden.

De bladeren aan de bomen hebben herfstachtige kleuren, en de grote hortensia's raken zo langzamerhand uitgebloeid. Toch is de tuin van opa met al die kronkelige paadjes nog altijd even sprookjesachtig.

Twee jaar geleden overleed mijn oma nadat ze een tijdlang ziek was geweest. De tuin was haar lust en haar leven. Vanaf het moment dat ze de tuin niet meer zelf kon bijhouden, nam mijn opa het over. Nog steeds help ik vaak mee. Inmiddels weet ik best veel van planten en bloemen.

Het houten theehuisje achter in de weelderige tuin was oma's trots. Mijn opa heeft het jaren geleden speciaal voor haar gebouwd. Het huisje heeft een ronde vorm, en er zitten luikjes voor de ramen. Er staan twee kleine fauteuiltjes in en een houten bankje. Verder nog een rotan salontafeltje, een klein boekenkastje en een theetafel met daarop een waterkoker en een theeservies. Er staat zelfs een klein elektrisch kacheltje. Dat is wel nodig in de herfst en de winter.

'Mijn theehuisje is later voor Emma,' zei oma altijd. Bij ons thuis hangt een fotootje van oma als tiener.

We lijken sprekend op elkaar! Zij had al net zulk blond haar als ik. Zelfs onze grijsblauwe ogen zijn haast hetzelfde. Ze hield ook van dezelfde dingen als ik: lezen, tekenen, rommelen in de tuin...

Elke keer als ik in mijn theehuisje ben, denk ik aan oma. Zo is het net of ze er nog een beetje is. Ik kom er wel drie keer per week. Ik schrijf er vaak in mijn bullet-journal, een soort dagboek waar ik al mijn creativiteit in kwijt kan. In de boekenkast staat een houten kistje, dat vol zit met gekleurde markers, stiften, stempels en rolletjes *masking* tape.

Ik zit er ook graag met mijn vriendinnen. Vooral met Fay, die ik al vanaf de kleuterklas ken en bij wie ik nog steeds in de klas zit. De laatste tijd komt Pien ook regelmatig langs. Haar leerde ik vorig jaar kennen, aan het begin van de brugklas. Ze viel me meteen op door haar lange, donkere krullen. Ze werd bij Fay en mij ingedeeld voor een kennismakingsopdracht, en het klikte meteen!

Het schemerlampje aan de wand heb ik van haar gekregen. Haar ouders hadden het naar de kringloop-

winkel willen brengen, maar ze vond het echt in mijn huisje passen.

‘Daar is je opa,’ wijst Pien.

Ik kijk door het raampje en zie opa inderdaad over het tuinpad lopen. In zijn hand heeft hij een volgeladen dienblad. Vlug doe ik de deur open.

‘Appeltaart,’ zegt opa stralend. Hij duwt het dienblad in mijn handen.

‘Mmm...’ zegt Fay. ‘Zelf gebakken?’

‘Zelf gekócht,’ verbetert opa haar. ‘Ik ga zo bij Piet verder met de badkamer tegelen. Emma, doe jij de poort straks op slot?’

‘Doe ik,’ beloof ik. ‘Bedankt voor de taart.’

‘Jouw opa is echt cool,’ zegt Fay.

Ik knik trots.

Mijn opa is met pensioen, maar hij verveelt zich nooit. Hij heeft best veel vrienden bij wie hij thuis graag helpt met klussen. Hij is superhandig, aangezien hij jarenlang bij een meubelmakerij heeft gewerkt. Hij maakte houten kasten, tuinmeubels en nog veel meer. Ik denk dat opa eigenlijk niet met pensioen

had gewild. Maar toen oma ziek werd, moest hij eigenlijk wel. Zo kon hij tot het laatst voor haar zorgen.

‘Wie wil er slagroom?’ vraagt Pien. Ze pakt de bus slagroom van het dienblad en houdt hem omhoog.

‘Ik!’ zeg ik meteen. Ik schenk thee in en zet de dampende kopjes op het kleine salontafeltje. ‘Ik heb superleuk nieuws,’ zeg ik dan. Ik kan de opwindning in mijn stem niet verbergen. ‘Hier wordt binnenkort een film opgenomen!’

‘Een film?’ herhaalt Fay. ‘Hoe bedoel je?’

‘Een Nederlandse speelfilm!’ roep ik uit. ‘Ze gaan de tuin en het theehuisje gebruiken voor een paar scènes. De film komt ook echt in de bioscoop! En je raadt nooit wie de hoofdrol speelt...’

‘Wie dan?’ vraagt Pien ademloos.

‘Brian!’ roep ik uit. ‘Brian Miller!’

‘Niet,’ hijgt Fay. ‘Ik heb gisteren nog een poster uit *MEIDEN* gehaald. Daar stond hij in!’

‘Ik weet het,’ zeg ik met een grijns. ‘Mijn opa weet het blijkbaar al een hele tijd, maar hij mocht er nog niet over praten. Blijkbaar is de filmploeg maanden

op zoek geweest naar een geschikte tuin met een tuinhuis. En omdat de tuin van mijn opa en oma ooit genomineerd is geweest voor mooiste tuin van Nederland, stonden er foto's op internet. Zo kwamen ze bij mijn opa uit. Ze hebben gewoon aangebeld.'

'Wauw,' zegt Pien onder de indruk. 'Dat is echt geweldig. Wanneer gaat het gebeuren?'

'Ze gaan volgende week opbouwen,' vertel ik. 'De echte opnames zijn een week later, in de herfstvakantie. Het is een strakke planning, want Brian moet natuurlijk gewoon naar school.'

'Hoelang weet je dit al?' vraagt Pien.

'Ik heb het gisteren gehoord,' antwoord ik stralend.

'Zou je mogen kijken tijdens het filmen?' vraagt Fay.

'Officieel niet,' zeg ik. 'De filmset wordt afgesloten, en alleen mensen van de crew mogen de tuin in. Maar ik logeer in de vakantie bij mijn opa. Mijn ouders gaan in de herfstvakantie een weekje naar mijn tante in Duitsland. Eigenlijk zou ik meegaan, maar jullie snappen vast wel dat ik die week liever bij opa blijf! Op de oprit komen trailers te staan, en er wordt ook gebruik-

gemaakt van de benedenverdieping van opa's huis. Het toilet en de woonkeuken.'

Pien slaakt een diepe zucht. 'Ik ben zo jaloers. Jij gaat Brian gewoon echt ontmoeten.'

'Misschien komen wij ook wel even langs,' zegt Fay. 'Gewoon, heel toevallig, op visite.'

'Ik kan niet,' zegt Pien teleurgesteld. 'Wij gaan in de herfstvakantie met de hele familie naar een vakantiepark.'

'Ik denk ook niet dat het zou mogen,' zeg ik. 'Opa zei dat ze voor mij een uitzondering maken. Ik mag kijken bij de opnames, zolang ik maar niets verstoort.'

'Wat een mazzel heb jij,' verzucht Fay. 'Er doen vast nog meer BN'ers mee.'

'Dat denk ik ook. Maar opa wist alleen de naam van Brian nog uit zijn hoofd, omdat hij vroeger een vriend had op school die ook zo heette. En hij had het over Fiona de Haas, maar die kende ik zelf helemaal niet.'

'Fiona de Haas.' Pien denkt even na. 'Speelde zij niet in *Loedermoeders*?'

'O ja!' Opeens weet ik het weer. 'Zij speelde die hulpmoeder die zich overal mee bemoeide op school.'

‘Wat voor film is het eigenlijk?’ vraagt Fay.

‘Het zal wel iets romantisch zijn,’ fantaseer ik hardop. ‘Dat moet wel, met zo’n locatie als deze. Maar opa laat er weinig over los. Hij heeft het me pas gisteren verteld, terwijl hij het al maanden wist! Volgens mij moest hij zelfs een geheimhoudingsverklaring tekenen. Hij mocht me wel vertellen dat er filmopnames zijn, maar meer niet.’ Ik pak de bus slagroom en spuit een extra toef op mijn stuk taart. ‘Jullie ook?’

Pien houdt haar schoteltje omhoog, maar Fay schudt haar hoofd.

‘Ik had eigenlijk ook nog een nieuwtje,’ zegt Fay. ‘Maar vergeleken met jouw nieuws is dat van mij niet zo bijzonder.’

‘Wat dan?’ vraag ik nieuwsgierig.

‘Ik mag een klassenfeest geven,’ zegt ze opgewonden. ‘Op de eerste zaterdag na de herfstvakantie. Nog voor mijn verjaardag. Vlak voor de zomer ging mijn verjaardag op het laatste moment niet door omdat ik ziek was, weet je nog?’

‘O ja!’ Plotseling herinner ik het me weer. Fays moeder had iedereen moeten afbellen.

‘En het jaar dáárvoor brak ik op de ochtend van mijn feestje mijn pols. Dus mijn ouders zeiden dat ik nu alsnog een extra groot feestje mag geven. We mogen de werkplaats van mijn vader gebruiken. Die is groot genoeg!’

‘Cool!’ roep ik uit. ‘En de hele klas mag komen?’

Fay knikt. ‘Mijn moeder heeft het met onze mentor besproken tijdens de ouderavond. Het leek hem een hartstikke leuk idee. Ik wilde eigenlijk vragen of jullie willen helpen met organiseren.’

‘Tuurlijk,’ zeg ik meteen, en ik neem een grote hap van mijn appeltaart.

‘Leuk juist,’ knikt Pien.

‘Ik hoopte dat we in de herfstvakantie konden voorbereiden,’ zegt Fay. ‘Maar dat wordt nu wel wat lastig...’

Pien knikt. ‘Wij zijn van zaterdag tot en met zaterdag weg.’

‘Ik kan wel helpen in de herfstvakantie, hoor,’ zeg

ik vlug. 'Ik zal vast niet de héle dag bij de opnames zijn.'

'Gelukkig,' zegt Fay opgelucht. 'En ik moet ook nog een feestoutfit shoppen. Dat kan dan ook in de herfstvakantie.'

'Ik ga wel mee als je persoonlijke stylist,' zeg ik opgewekt.

'Vince heeft ook al gezegd dat hij wil helpen. Het is toch niet gek als hij ook naar het feest komt?'

'Nee, joh!' roep ik uit. 'Het zou eerder gek zijn om hem níét uit te nodigen. Hij is je vriendje, toch?'

Fay leerde Vince in de zomer kennen toen ze de hond van haar buurvrouw uitliet. Ze liet de riem per ongeluk los, en de hond rende keihard naar het skateparkje toe. Daar was Vince met zijn vrienden. Vince wist de hond te vangen, en blijkbaar sloeg de vonk toen over. Sindsdien is Fay ook vaak bij de skatebaan te vinden. Niet dat ze zelf zo van skaten houdt. Ze heeft niet eens een skateboard of skeelers. Maar ze zegt dat ze het leuk vindt om te kijken.

Persoonlijk lijkt het me nogal saai om daar uren

rond te hangen, terwijl je vriendje en zijn vrienden kunstjes doen op een halfpipe. Maar misschien is dat anders als je verliefd bent?

‘Omdat Vince niet bij ons in de klas zit, bedoel ik...’ zegt Fay. ‘Is het dan niet gek als hij komt? Hij kent natuurlijk niemand.’

‘Hij kent ons, toch?’ Pien propt haar laatste stuk appeltaart naar binnen en schudt haar hoofd. ‘Hij heeft ons in elk geval twee keer gezien. Jullie hebben echt geluk. Mijn liefdesleven is om te huilen, maar Fay heeft als eerste van de klas een vriendje. En nu zul je zien dat Emma Brian aan de haak slaat.’

‘Dat, eh... is wel erg voorbarig!’ roep ik haar tot de orde, terwijl ik mijn dagdromen in mijn nieuwe bulletjournal voor het gemak even vergeet. ‘Maar ik ga in elk geval voor een selfie met Brian. Dat moet vast lukken. Ik heb een hele stapel *Tina*’s en *MEIDEN*-magazines van de bieb geleend. Binnenkort weet ik álles over hem!’

Dit wordt de beste herfst ooit!

Emma's bulletjournal

OMG.

Nog even en het gaat gebeuren...

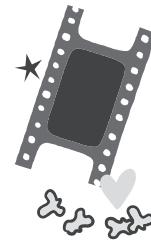
Mijn ontmoeting met DE Leukste, Liefste, Slimste
en Knapste acteur van het land... BRIAN MILLER.

Mijn doelen:

- * Brian aan de haak slaan
- * beroemd worden als 'de vriendin van'...
- * samen fotoshoot in MEIDEN en Tina?!
- * met Brian mee naar coole premières
- * met Brian in een romantische videoclip spelen!
- * verrast worden op Valentijnsdag (limousine voor de school??)
- * een romantisch droomleven leiden
- * picknicken op het strand?

2. HET BEGINT

Het is maandagochtend.

Fay en ik zitten samen op een bankje in de aula. Het eerste lesuur is uitgevallen, en blijkbaar zijn wij de enigen die het berichtje te laat hebben gelezen. Behalve Fay en ik zijn alleen Arjen en Hasna op school gekomen.

‘Wat vind je hiervan?’ Fay kijkt even om zich heen en duwt dan haar telefoon onder mijn neus. Op het scherm zie ik een Pinterest-collage van allerlei kleurige lampionnen en slingers. ‘Dit is wel cool, toch? Voor mijn feest?’

Ik kijk peinzend naar de foto. ‘Is dat niet meer voor een zomers feestje? Voor een tuinfeest ofzo? Jouw

feest is midden in de herfst. En als het een soort dansfeest moet worden, dan wil je vast dat het een beetje donker is in de werkplaats. Dan zie je die lampionnen en slingers nauwelijks.'

'O ja,' zegt Fay een beetje teleurgesteld. 'Dat is waar.'

'Telefoon weg,' fluister ik, als conciërge Theo aan komt lopen.

Vlug propt Fay de telefoon in haar tas.

Telefoon thuis of in de kluis, is de regel op school. En conciërge Theo vindt niets leuker dan leerlingen betrappen met telefoons. Als je wordt gesnapt, moet je je telefoon bij hem inleveren. Pas om vijf uur kun je hem weer ophalen. Niemand heeft zin om zo lang op school te wachten!

'Misschien kan ik kerstlichtjes ophangen,' denkt Fay hardop. 'Dan hoeven de grote tl-balken niet aan. Want dat ziet er niet uit.'

Ik probeer me de werkplaats van haar vader voor de geest te halen. Vroeger organiseerden haar ouders daar ook weleens een kinderfeestje voor Fay. Zo werd de werkplaats ooit omgebouwd tot een haast professio-

nele fotostudio. Er waren verkleedkieren, felle lampen en manden vol hoeden, boa's en andere props.

Dat was misschien wel het leukste feestje dat ik ooit heb meegemaakt.

Natuurlijk kwam Fay ook altijd op mijn verjaardagsfeestjes. We zijn al BFF's zolang we elkaar kennen. We kunnen uren kletsen en lachen. We hebben aan één blik genoeg en weten alles van elkaar.

Stiekem baal ik er soms van dat Fay verkering heeft met Vince. Sinds het aan is tussen hen, heeft ze veel minder tijd om met mij af te spreken. Soms heb het gevoel dat ik mijn BFF opeens moet delen. Alsof ik op de tweede plaats terecht ben gekomen.

Pien zegt dat dat logisch is. 'Als je verliefd bent, gaat je crush nu eenmaal voor,' zei ze toen ik mijn gevoelens een keer aan haar opbiechtte. Ze vond dat ik me er niet zo druk over moest maken.

Maar voor haar is het toch anders. Zij kent Fay pas sinds begin dit jaar. Ik ken haar al mijn hele leven!

Fay wacht tot conciërge Theo weg is, voor ze haar telefoon weer pakt.